

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
URED PREDSJEDNIKA

Broj: Su-IV-413/18-4
Zagreb, 12. studenoga 2018.

Hrvatsko udruženje za kaznene znanosti i
praksu
P.n.gđa.
Prof.dr.sc. Zlata Đurđević, predsjednica

Poštovana gospodo profesorice!

Čitajući Vaše pismo od 7. studenog 2018. na pamet su mi odmah pale dvije asocijacije.

Prva je stih iz epa Ivana Mažuranića „Smrt Smail age Čengića“: „...đilitnut se, ne pogodit cilja“, a druga je iz pisma Vladimira Iljiča Lenjina u kojem kada piše prijatelju, kaže da mu piše dugačko pismo jer nema dovoljno vremena da mu napiše kratko.

Vašu reakciju smatram nepotrebnom i promašenom, ali i zabrinjavajućom jer pokazujete nepoznavanje funkcioniranja sudbenog sustava u Republici Hrvatskoj u kojem se suci ništa ne može zabraniti pa niti odlazak na savjetovanje ako to sudac želi i zbog toga ne može i ne smije po nju ili njega biti nikakvih posljedica.

Zaključak o nedolasku na savjetovanje donio je jednoglasno Kazneni odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske te niti mogu niti smijem „suditi“ preko takvog stava i tu ne mijenja na stvari niti okolnost da se osobno s takvim stavom slažem.

Uspoređivati komentiranje odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske kojima su ukinute presude redovnih sudova s komentiranjem presuda Evropskog suda za ljudska prava i stavljati takve komentare u istu ravan posve je promašen argument.

Naime, presude Ustavnog suda imaju izravan učinak na postupke pred sudovima u Republici Hrvatskoj jer Ustavni sud izravno intervenira u te odluke što ima za posljedicu ponovno suđenje. Zato komentiranje takvih odluka ima za posljedicu, ma koliko to Vi htjeli priznati ili ne, nedopušteno komentiranje sudskih postupaka koji su u tijeku i s obzirom na autoritet s kojeg takvi komentari dolaze mogu se kod prosječnog neovisnog promatrača shvatiti kao pokušaj utjecaja na ishod sudskog postupka.

Stoga stav Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske akademskoj zajednici, koja ne kontrolira rad sudova nego ga može komentirati, može biti samo kompliment jer je najviši sud u Republici Hrvatskoj smatra vrlo utjecajnom i slijedom toga i važnim „opinion maker-om“ u pitanjima primjene prava. No, to ne mijenja osnovnu ocjenu da upravo zbog toga ima gore iznesene elemente od kojih se suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske žele zaštititi.

S druge strane, presude ELJSP-a nemaju izravan učinak na tijek postupaka u povodu kojih su donesene kao što to imaju odluke Ustavnog suda pa je uspoređivati jedno s drugim posve promašeno. Smatram da bi se radi čistoće sudskog postupka koji će eventualno uslijediti, trebalo suzdržati i od takvih analiza, pogotovo zato što se u moru odluka ESLJP-a može naći za stručnu javnost zanimljivih odluka koje neće imati prizvuk pokušaja utjecaja na tijek i ishod sudskog postupka.

Iz podataka kojima raspolazem, odluka o temama na tijelima Udruženja nije bila jedinstvena i neki od članova su izrazili rezerve za izbor ovih kontroverznih tema pa stoga stav sjednice Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske ocijeniti postupkom bez presedana je po mom sudu samo pokušaj izbjegavanja priznavanja očitog, a to je da takvoj temi nije bilo mjesta na savjetovanju.

Obavijest nižim sudovima dostavljena je samo zato da suci nižih sudova znaju da na tom savjetovanju neće biti sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Poštovana gospođo profesorice!

Vaše ostale navode koji su na granici uvreda neću komentirati niti na njih odgovarati jer bi time izašao iz okvira uljuđene rasprave unutar kojih želim svakako ostati. Stoga ovu raspravu, barem s moje strane, smatram dovršenom.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK
Duro Sessa

